Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om den fælles markedsordning for oksekød« [1]

(98/C 407/32)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 3. juli 1998 under henvisning til EF-traktatens artikel 43 og 198 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug og Fiskeri, som udpegede Rudolf Strasser til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 16. juni 1998.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 357. plenarforsamling den 9. og 10. september 1998, mødet den 9. september 1998, med 101 stemmer for, 2 imod og 6 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. I sommeren 1996 offentliggjorde Kommissionen sine undersøgelser, »Long Term Prospects«, af de enkelte produktsektorer i landbruget, herunder en detaljeret undersøgelse af situationen og den mulige fremtidige udvikling på kødmarkederne i det indre marked.

1.2. I lyset af det faldende forbrug pga. BSE-krisen (som begyndte i foråret 1996) baserer Kommissionen sine prognoser, der dækker perioden 2000-2006, på følgende antagelser:

— som følge af GATT-eksportbegrænsningerne for oksekød vil der fra år 2000 højst kunne eksporteres 822 000 t kød med restitution;

— de fleste central- og østeuropæiske lande optages i EU inden 2005;

— produktionen stiger kraftigt efter 1999 som et resultat af cykliske tendenser i kvægopdrættet;

— forbruget vil fortsat stagnere eller falde lidt som følge af BSE-krisen og;

— som følge af stigningen i interventionsmængderne til 1,5 mio. ton i 2005;

— markedet bliver vanskeligt at manøvrere.

1.3. BSE-krisen har sat hele oksekødssektoren i EU's medlemsstater under et massivt pres. Vanskelighederne er endnu ikke løst. Europæiske statistikker viser, at kvægproducenternes indkomster i de seneste år har ligget under EU-gennemsnittet. Det samme gælder for alle forsynings- og forarbejdningsvirksomheder i oksekødssektoren, som er blevet særligt hårdt ramt af reformforanstaltningerne.

1.4. Kommissionen er af den opfattelse, at en kompensation på ca. 80 % er tilstrækkelig.

1.5. I betragtningerne angives følgende som et af de vigtigste mål for den nuværende og kommende markedsordning:

> »den fælles landbrugspolitik tager sigte på at virkeliggøre målene i traktatens artikel 39 ... for at stabilisere markederne og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard.«

1.6. Forslagene til en reform af markedsordningen for oksekød tager sigte på at forbedre den europæiske oksekødssektors konkurrenceevne på såvel det indre marked som på de internationale markeder. De mængdemæssige indgreb på markedet begrænses, og de direkte udligningsbetalinger til producenterne øges på bekostning af markedsstøtteforanstaltningerne.

1.7. Den nye fokusering på direkte betalinger inden for rammerne af den fælles markedsordning for oksekød tager sigte på at udligne indkomsterne i et vist omfang gennem en mere retfærdig fordeling og samtidig opnå større fleksibilitet på nationalt plan og en langt kraftigere binding til miljøkrav. Kommissionen fremhæver endvidere, at reformen vil sikre den langsigtede finansiering af de fælles markedsordninger.

1.8. Genoptagelsen af forhandlingerne om den yderligere liberalisering af de internationale landbrugsmarkeder inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), samt den sandsynlige udvidelse af EU med de central- og østeuropæiske lande og Cypern er andre vigtige bevæggrunde for radikale ændringer i den videre udvikling af den fælles markedspolitik. Endvidere ønsker Kommissionen med reformen af markedsordningen for oksekød, at man i højere grad imødekommer forbrugernes forventninger om sundere og mere miljøvenlige produktionsmetoder for kvalitetsprodukter, og sikrer bevarelsen af et alsidigt, traditionsrigt landbrug med mange funktioner.

1.9. Sektionen kommenterer nedenunder de vigtigste forslag til ændringer af den fælles markedsordning for oksekød. De omfatter bl.a afskaffelse af intervention, dens erstatning af privat oplagring og indførelse af en

[1] EFT C 170 af 4.6.1998, s. 13.

basispris i 2002 som afløsning for det nuværende interventionsprissystem. På nuværende tidspunkt er det praktisk talt umuligt at vurdere, hvordan disse foranstaltninger vil komme til at fungere.

2. **Kommissionens forslag**

2.1. For at skabe en bedre ligevægt mellem udbud og efterspørgsel foreslår Kommissionen at reducere markedsstøtteniveauet med i alt 30 % i tre lige store trin i perioden 2000-2002. Interventionsprisen erstattes af en basispris, som fra 2002 skal ligge på 1 950 ecu/pr. ton oksekød. Det nuværende interventionssystem skal erstattes af støtte til privat oplagring, som det kendes fra markedsordningen for svinekød.

2.2. De direkte betalinger vil ligeledes blive øget i tre parallelle trin:

— for tyre fra 135 ecu pr. dyr til 220 ecu pr. dyr,

— for stude fra 108,7 ecu pr. dyr til 170 ecu pr. aldersgruppe,

— for ammekøer fra 145 ecu pr. dyr til 180 ecu pr. dyr.

Ekstensiveringspræmien pr. dyr og år øges fra 36 ecu til 100 ecu. Sæsonpræmien for stude videreføres — med mindre ændringer — som hidtil, forudsat at produktionen i en medlemsstat har en væsentlig betydning. Endvidere foreslås det, at op til 20 % af rettighederne til ammekopræmie kan anvendes til kvier.

2.3. En malkekopræmie på mellem 27,6 ecu og 45,4 ecu pr. ko og år (alt efter mælkeproduktionsniveauet i den pågældende medlemsstat) indføres på grundlag af malkekopræmieenhederne for at afbøde det forholdsvise tab pr. ko og år, som nedsættelsen af kødprisen betyder. Denne præmie skal bygge på »præmiekøer«, hvis antal beregnes ud fra en mælkekvote, hvor der opereres med en gennemsnitlig ydelse på 5 800 kg pr. ko og år.

2.4. Foruden disse præmier vil medlemsstaterne kunne tildele globalt fastlagte, supplerende betalinger inden for visse grænser og finansieret af EU. Betalingerne ydes pr. dyr eller pr. ha græsareal. En række fællesskabskriterier og specifikke krav til belægningsgrad skal være opfyldt på nationalt plan for at sikre en passende produktionskontrol og undgå diskriminering.

2.5. Belægningsgraden for handyr og ammekøer vil (under hensyntagen til malkekøerne) fortsat ligge på 2 SK pr. ha. For bedrifter med udelukkende malkekøer er der ikke fastsat nogen maksimal belægningsgrad. Producenter, der har en belægningsgrad (baseret på alle dyr over 6 måneder og moderfår) på under 1,4 SK pr. ha, og som holder dyrene på græsarealer, kan få udbetalt et tillægsbeløb på 100 ecu pr. præmie. 90-dyrsloftet for handyr opretholdes uændret.

2.6. For handyr, ammekøer og malkekøer videreføres de nuværende nationale og individuelle referencemængder, med forskellige nedsættelser for handyr; for ammekøer vil der sågar blive tale om en nedsættelse på over 10 % som EU-gennemsnit.

2.7. Ydelsen af de foreslåede præmier forudsætter, at der oprettes en velfungerende central kvægdatabank i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 820/97 samt udarbejdes en komplet fortegnelse over kvægbestanden og alle ændringer i bestanden på en bedrift.

2.8. Der gives mulighed for at tilpasse de direkte betalinger til produktions- og produktivitetsudviklingen samt til markedsudviklingen efter proceduren i EF-traktatens artikel 43.

3. **Generel vurdering**

3.1. ØSU er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at ændre markedsordningen for oksekød for at kunne klare de udfordringer, denne sektor vil komme til at stå overfor, eksempelvis WTO-restriktioner, en yderligere liberalisering af landbrugsmarkederne og EU's østudvidelse. Et vigtigt element i den foreslåede reform af markedsordningen for oksekød er en 30 procents nedsættelse af det institutionelle prisniveau og delvis kompensation herfor gennem højere direkte betalinger til producenterne. Ud over de eksisterende dyrepræmier kan de supplerende præmier efter Kommissionens mening også passes ind i den »blå boks« eller ikke længere anfægtes. Dette er der dog tvivl om. Enhver prisnedsættelse forudsætter ifølge ØSU, at Kommissionen ud over at sikre fuldkommen kompensation allerede nu giver de berørte landmænd en pålidelig redegørelse for, om eller hvorledes de foranstaltninger, den planlægger som kompensation for indkomsttab, er i overensstemmelse med de gældende WTO-regler og kan videreføres ud over den næste WTO-runde.

3.2. ØSU mener, at de europæiske landmænd under alle omstændigheder bør kunne forlade sig på pålidelige og mere langfristede produktionsvilkår.

3.2.1. Trods en videre udvikling af markedsordningen må producenterne i sidste instans sikres samme levestandard som den øvrige befolkning.

3.3. Kvægavl er ofte af stor betydning for udnyttelsen af jorden i landdistrikter og ugunstigt stillede områder. Den naturbetingede store andel græsarealer betyder, at anden form for udnyttelse af jorden heller ikke er mulig. En reform af den fælles markedsordning for oksekød kan ikke gennemføres uden hensyntagen til denne vigtige omstændighed, da kvægavlere og især dem i ugunstigt stillede områder og i bjergegne i mange EU-regioner allerede tegner sig for de laveste indkomster. En forværring af rentabiliteten ved ammekobesætninger og oksekødsproduktion generelt vil især gå ud over producenter i ugunstigt stillede områder, navnlig gennem lavere kalvepriser. Dette forhold må der tages hensyn til ved fastlæggelsen af referencemængderne for ammekøer.

3.3.1. Reformens nødvendighed og omfang afhænger dog i høj grad af den faktiske udvikling på det indre marked og tredjelandemarkeder efter år 2000. ØSU gør opmærksom på, at eksperter fra de vigtigste producentorganisationer og marketingsvirksomheder vurderer den fremtidige markeds- og produktionsudvikling på en måde, der i nogle tilfælde afviger kraftigt fra Kommissionens egne.

3.4. ØSU finder det usandsynligt med et cyklisk genopsving i oksekødproduktionen i det omfang, man oplevede før 1992-reformen, idet foranstaltningerne til produktionsstyring (f.eks. indførelse af individuelle og nationale kvoter, dyrepræmier, ekstensiveringspræmie...) først fik fuld og varig effekt fra 1995. Kalvepræmierne, der indførtes i slutningen af 1996, har fjernet presset på oksekødsproduktionen mærkbart.

3.4.1. Kommissionen har udarbejdet to rapporter om, hvorledes foranstaltningerne vedrørende kalve fungerer. Forarbejdningspræmien har således haft et meget positiv indvirkning på markedet som helhed; præmien for tidlig markedsføring har på den anden side været mere mærkbar for de enkelte bedrifter. Den kort- og mellemlangsigtede nytte af de to foranstaltninger for oksekødsproduktionen som sådan gør således udgifterne for det fælles budget berettiget. Gennem disse foranstaltninger har man effektivt kunnet imødegå opbygningen af dyre interventionslagre med deraf følgende store besparelser. De omtales dog kun overfladisk i »Long term prospects«.

3.4.2. Ved en vurdering af den fremtidige udvikling må man især holde sig for øje, at den foreslåede videreførelse af mælkekvotepolitikken frem til 2006, færre malkekvægbesætninger som følge af en stigende mælkeydelse samt restriktioner på ammekobesætninger vil fremme en tendens hen imod en faldende kalveproduktion [1]. Fra 1996 til 1997 er det samlede antal køer eksempelvis faldet med 340 000 (ifølge EUROSTAT's kvægtælling i december 1997). I de kommende år må det forventes, at malkekvægbestanden, der i dag tæller ca. 21,5 mio. dyr (EUROSTAT 1997, EU-15), bliver 7-10 % mindre pga. den årlige stigning i ydelsen, og at ammekvægbestanden, som for øjeblikket omfatter ca. 11,7 mio. dyr, bliver 10-20 % mindre pga. kvotenedsættelsen og medtagelse af kvier frem til 2005. Dette får også stor indvirkning på oksekødsproduktionens størrelse og dermed på markedet.

3.5. ØSU mener ikke, at udbudspresset på oksekødsmarkederne vil blive så stort som Kommissionen forudser, idet

— der i lyset af 1992-reformerne, som allerede er gennemført, og den nu foreslåede pakke reformforanstaltninger ikke indtræder en cyklisk udvidelse af produktionen i samme omfang som tidligere,

— en videreførelse af eksisterende foranstaltninger til styring af udbuddet, f.eks. en præmieordning for kalve, kan aflaste markedet yderligere,

— BSE-krisen kan bringes under kontrol,

— der kan forventes en yderligere forbrugsstigning og -stabilisering.

3.5.1. ØSU mener, at man ved at anvende de eksisterende og potentielle instrumenter til produktionsstyring kunne få oksekødsmarkedet til at fungere med en langt mindre radikal nedsættelse af oksekødspriserne.

3.6. Kommissionen begrunder endvidere sit forslag om en trinvis nedsættelse på 30 % af det institutionelle prisniveau med, at oksekødsforbruget i EU, som er faldet til fordel for andre kødtyper, dermed normaliseres, og at oksekødsprodukters konkurrenceevne på de internationale markeder forbedres.

3.6.1. Udviklingen i forbrugerpriserne har vist, at prisnedsættelser ikke slår fuldstændigt igennem fra handels- til forbrugerleddet. Det er derfor tvivlsomt, om yderligere prisnedsættelser i producentleddet kan få forbruget til at stige i det ønskede omfang.

3.6.2. Hvis forbruget skal stige, er det i stedet for den foreslåede prisnedsættelse efter ØSU's mening langt vigtigere at genskabe forbrugernes tillid til produktet. Dette kunne opnås gennem øget kvalitetsorientering i produktion og markedsføring, et velfungerende mærkningssystem, der giver alle de oplysninger, forbrugerne har behov for, samt anvendelse af afprøvede marketingsforanstaltninger.

3.7. Selv med en betydelig lavere prisnedsættelse end 30 % kan oksekød ifølge ØSU stadig konkurrere med fjerkræ- og svinekød, der som følge af reformer er op til

[1] Ifølge EUROSTAT er der i de seneste år sket følgende stigning i mælkeydelsen pr. malkeko: 1993/1994: + 1,5 %, 1994/1995: + 2,2 %, 1995/1996: + 1,9 %, 1996/1997: + 1,8 %.

10 % billigere, da det ikke kun er prisen, der bestemmer, om oksekød kan klare sig i konkurrencen eller ej.

3.7.1. I forbindelse med den generelle debat i december 1997 om Agenda 2000's forslag vedrørende kødsektoren indvilgede Kommissionen i at foretage en analyse af konsekvenserne for de enkelte kødproduktionssektorer samt af vekselvirkningen mellem de enkelte kødtyper. En sådan analyse foreligger endnu ikke.

3.7.2. ØSU mener derfor, at der bør foretages en vurdering af markedsudviklingen i det sidste halvandet år, som bør sammenholdes med den nuværende situation og de prognoser, der i sin tid blev opstillet.

3.8. På linje med ØSU's udtalelse af 10. og 11. december 1997 (CES 1396/97, pkt. 3.3.5, s. 9) mener ØSU, at der bør »findes et kompromis mellem foranstaltninger til mængdemæssig regulering af produktionen og en nedsættelse af de institutionelle priser«.

3.8.1. En videreudvikling af de eksisterende instrumenter er den bedste måde, hvorpå man kan opretholde de særlige europæiske sundhedsnormer for oksekødsproduktion, som omfatter en generel streng kontrol med fravær af hormoner og visse vækstfremmere, overholdelse af omfattende miljøkrav og produktionens sporbarhed.

3.8.2. Dette ville være langt bedre til at sikre bevarelsen af den europæiske landbrugsmodel, som stats- og regeringsscheferne gav deres fulde opbakning på Det Europæiske Råd i Luxembourg i december 1997.

3.9. ØSU understreger kritisk, at Kommissionen begrunder den kun delvise indkomstkompensation med, at prisnedsættelsen i realiteten bliver langt mindre end de anførte 30 %. Kommissionens antagelse er dog i modstrid med dens egen pessimistiske vurdering af produktionsudviklingen. Herimod taler også afskaffelsen af interventionsordningen, et vedvarende nettooverskud samt en yderligere nedsættelse af kornpriserne. Hvis eksportrestitutionerne samtidig sættes ned, eller hvis mængdestyringsforanstaltningerne forsvinder, skærpes pristrykket yderligere.

3.10. ØSU mener i modsætning til Kommissionen ikke, at en storstilet eksport vil være mulig uden restitutioner. De vigtigste eksportører i medlemsstaterne mener også, at en sådan eksport kun er mulig til meget få lande eller til niche-markeder. Mange potentielle aftagerlande har ikke råd til at købe oksekød. Det er nødvendigt at opretholde en passende beskyttelse udadtil.

3.11. En opdeling af kompensationen i basisbeløb og tillægsbeløb er en helt ny indfaldsvinkel. Kommissionens begrundelse for dette forslag er at skabe fleksibilitet i afpasningen af ressourceanvendelse efter regionale behov i de forskellige medlemslande og sikre en mere retfærdig fordeling af EU-midler ved at tage udgangspunkt i medlemsstatens produktionsandel.

3.11.1. Ifølge Kommissionen vil basisbeløbene blive baseret på støttens omfang før reformen, plus 50 % af det beløb, som den samlede præmie sættes op med. De andre 50 % af forhøjelsen fordeles på medlemsstaterne efter deres andel af produktionen. Medlemsstaterne skal så fordele disse beløb inden for visse grænser og i overensstemmelse med fælles bestemmelser.

3.11.2. Man bør være meget omhyggelig med at sikre, at dette forslag, som så absolut er interessant, er foreneligt med principperne for det indre marked, og at faren for en renationalisering af markedsordningen afværges. Det må kræves, at midlerne i den nationale pulje udbetales fuldt ud til producenterne.

3.11.3. ØSU mener, at der er behov for en yderligere, indgående undersøgelse af dette aspekt.

3.11.4. Den foreslåede opsplitning af støtten i en del, der udbetales på et ensartet grundlag i hele EU, og i en del, der i et vist omfang forvaltes nationalt, kunne i sidste ende medføre, at princippet om en »fælles« politik på dette markedsordningsområde falder væk, og at der opstår konkurrenceforvridninger mellem forskellige medlemsstater. Kommissionen må føre tilsyn med anvendelsen af disse midler og sikre, at princippet om en fælles markedspolitik opretholdes.

3.12. ØSU finder den foreslåede kompensation på kun 80 % uacceptabel. ØSU har svært ved at se, hvorledes yderligere prisnedsættelser og øget konkurrenceevne kan forenes med stigende produktionsomkostninger som følge af strengere krav og faldende indkomstkompensation. Endvidere påpeger ØSU, at de forslag til indkomstkompensation, Kommissionen har fremlagt, ikke i et eneste medlemsland vil give den pågældende oksekødsektor en kompensation på 80 %. Især vil videreførelsen af 2 SK-grænsen bidrage til, at mange bedrifter og regioner vil få væsentligt under 80 % i kompensation, og at skævheder i støttefordelingen øges.

3.13. ØSU frygter, at kvægbrugenes faldende rentabilitet, især i ugunstigt stillede og udprægede landbrugsregioner, vil resultere i enten et øget pres for omstilling og spredning til andre aktiviteter eller afvandring og et yderligere uvelkomment pres på et allerede anspændt arbejdsmarked i EU. I 1997 fandtes der over 1,7 mio. kvægavlere. Der er endnu flere beskæftigede i sektorens forsynings- og forarbejdningsindustri, for hvem den kommende udvikling inden for kvægavl vil få stor betydning.

3.14. Efter en kritisk gennemgang af Kommissionens forslag fastslår ØSU, at en række af de fremsatte forslag vil medføre øget bureaukrati. På de fleste områder vil det erklærede mål om enklere og mere gennemskuelige ordninger for producenterne ikke blive nået, idet de foreslåede nye ordninger bliver endnu mere komplicerede. Producenterne vil dermed også få ekstraomkostninger, og der mangler klare signaler mht. den videre bedriftsudvikling.

4. Bemærkninger til de enkelte forslag til reform af oksekødssektoren

4.1. *En prisnedsættelse på 30 % i tre trin*

4.1.1. Som Kommissionen understreger, vil prisen efter den foreslåede 30 %'s nedsættelse stadig ligge over niveauet i eksportlande som Australien, Argentina eller Brasilien, der har en væsentlig indflydelse på de internationale markeder. ØSU mener derfor, at EU selv under disse betingelser næppe vil være i stand til at afskaffe eksportrestitutioner. En stor del af EU-eksporten går desuden til traditionelle markeder (Rusland, Mellemøsten, Afrika), hvis købekraftstigning i de næste få år næppe vil kunne matche de asiatiske vækstregioners.

4.1.2. En vis prisnedsættelse kan sikkert ikke undgås. Af de anførte grunde finder ØSU dog den foreslåede prisnedsættelse alt for stor. Den foreslåede størrelsesorden er ubegrundet og kan derfor heller ikke godkendes i den foreliggende version. En prisnedsættelse er desuden kun acceptabel i det omfang, hvor der er midler til rådighed til at kompensere herfor.

4.2. *Afskaffelse af intervention og indførelse af privat oplagring* (artikel 24)

4.2.1. Afskaffelse af intervention til fordel for indførelse af privat oplagring er orienteret efter den gældende ordning på svinekødsmarkedet. Men de påvirkninger, dette marked er underlagt, kan ikke sammenlignes med oksekødsmarkedet, som har en længere produktionscyklus.

4.2.2. ØSU forstår ganske vist, hvorfor Kommissionen vil afskaffe interventionsordningen, men er dog af den opfattelse, at den fortsat bør kunne anvendes i tilfælde af alvorlige kriser på markedet.

4.2.3. Afskaffelse af intervention vil være ensbetydende med at opgive det eksisterende prissystem, idet privat oplagring ikke er nogen fuldstændig erstatning for offentlig intervention. ØSU mener ikke, at det på nuværende tidspunkt er muligt at foretage en realistisk vurdering af konsekvenserne af at erstatte offentlig intervention med privat oplagring i 2002. Derfor bør spørgsmålet om en eventuel afskaffelse tages op til en grundig behandling på et senere tidspunkt, dvs. så snart konsekvenserne af en reform bedre kan vurderes.

4.3. *Artikel 4, stk. 4* (regionale og individuelle lofter)

4.3.1. ØSU støtter videreførelsen af en vis grad af mængdestyring gennem opretholdelse af disse lofter.

4.3.2. Der bør imidlertid gøres alt for at forenkle systemet. Indførelsen af en øvre grænse pr. bedrift for malkekøer vil i den foreslåede form i praksis udgøre en yderligere bureaukratisk byrde for producenterne.

4.4. *Særlig præmie for handyr*

4.4.1. Det foreslåede nye system vil alt i alt gøre den særlige præmieordning for handyr mere kompliceret. Forskellen mellem den støtte, der betales til de enkelte dyr, alt efter om de er berettigede til en præmie eller to præmier eller slet ingen, eller til tillægs- og ekstensiveringspræmier bliver væsentlig større, ekstensiveringspræmieordningen bliver mere kompliceret, og der kan desuden opstå spændinger og konkurrenceforvridninger mellem de enkelte produktionssektorer.

4.4.2. ØSU finder, at forskelle ved ydelse af præmier må være sagligt begrundet, og at konkurrenceforvridninger mellem de enkelte produktionsformer må undgås.

4.4.3. 90-dyrsloftet er et problem for producenterne i nogle medlemsstater. Det er nødvendigt at løse dette problem i de enkelte medlemsstater under anvendelse af de nationale referencemængder.

4.5. *Artikel 5* (Sæsonpræmie)

4.5.1. Kommissionen bør redegøre for denne foranstaltnings positive indvirkning på oksekødsmarkedet. Efter ØSU's mening bør sæsonpræmien kun bevares i den udstrækning, hvor den rent faktisk er nødvendig for

at stabilisere markedet i regioner med en stor produktion af stude.

4.6. *Artikel 6* (Ammekopræmie)

4.6.1. ØSU udtrykker tilfredshed med, at ammekopræmien udvides til at omfatte kvier som et instrument til mængdestyring af produktionen. Såvel denne foranstaltning som den planlagte reduktion af de nationale referencemængder fører til en hurtigere afvikling af bestandene, hvilket vil påvirke oksekødsproduktionens størrelse.

4.6.2. ØSU anmoder Kommissionen om at vurdere denne foranstaltnings indvirkning på produktionsnedgangen.

4.6.3. ØSU mener, at de nationale tillægspræmier bør opretholdes og betragtes som et middel til at kompensere for indkomsttab; præmierne bør så vidt muligt ydes generelt.

4.7. *Artikel 10 og 11* (Belægningsgrad og ekstensiveringspræmie)

4.7.1. Omstruktureringen af ekstensiveringspræmien vil — trods den glædelige forøgelse af præmiebeløbet til 100 ecu pr. dyr og år — medføre et lavere antal støtteberettigede. Inden for visse produktionsgrene og regioner vil producenterne pga. inddragelsen af alle dyrekategorier og kravet om at holde dyrene på græsarealer måske helt indstille produktionen, selv om bedriftens belægningsgrad er mindre end 1,4 SK pr. ha. Desuden vil målsætningerne og kredsen af deltagere i miljøprogrammer blive kraftigt ramt. Ændringen i kriterierne for præmieydelse kan derfor ikke godkendes.

4.7.2. En yderligere mindskelse af støttemodtagerkredsen vil være konsekvensen og bifaldes ikke af ØSU, da dette også vil få negative følger for udnyttelsen af jorden i ugunstigt stillede regioner.

4.8. *Artikel 12* (Malkekopræmie)

4.8.1. ØSU erkender, at malkekopræmien skal kompensere for tab i forbindelse med kødkomponenten pr. malkeko.

4.8.2. ØSU gør imidlertid opmærksom på, at grundlaget for den fremtidige gennemsnitlige mælkeydelse, nemlig 5 800 kg pr. dyr, vil føre til en yderst forskellig behandling af de faktiske malkekvægbesætninger i de enkelte lande. Desforuden tages der ikke højde for, om de pågældende racer primært er kød-, malke- eller blandingsrace, og at tabene derfor vil variere meget.

4.8.3. ØSU mener, at denne bestemmelse vil udgøre endnu en bureaukratisk byrde for producenterne, og at der først og fremmest bør ydes fuld indkomstkompensation for kødkomponenten samt for hvert dyr. Det foreliggende forslag synes ikke at sikre dette og vil føre til uretfærdigheder. Ved ydelse af kompensation for nedgang i kødindtægten må der derfor — uafhængigt af præmien til »præmiekøer« — findes en løsning, der sikrer en reel kompensation pr. malkeko.

4.9. *Artikel 13 ff.* (Supplerende betalinger af EU-midler)

4.9.1. Ydelse af supplerende betalinger for at skabe øget fleksibilitet på nationalt plan, gøre fordelingen af støtte mere retfærdig samt opnå miljømæssige mål på nationalt plan er en helt ny strategi.

4.9.1.1. Af den grund mener ØSU, at der er et behov for en diskussion og orientering om ydelse af supplerende betalinger pr. ha og/eller pr. dyr. Men også obligatorisk anvendelse af midlerne til udligning af tab er et vigtigt krav.

4.9.2. De uligevægte, der fulgte i kølvandet på 1992-reformen af den fælles landbrugspolitik, har — især i oksekødssektoren — fået en række medlemsstater til at kræve, at EU-midlerne til oksekødssektoren fuldt ud fordeles på basis af de enkelte medlemsstaters produktionsandel.

4.9.2.1. ØSU mener derfor, at Kommissionen ved opstilling af kriterier for ydelse af præmier bør sikre en afbalanceret fordeling af midlerne.

4.9.3. ØSU kan i princippet gå ind for en mere fleksibel anvendelse af EU-midler for at tage bedre højde for de enkelte landes behov, men betvivler dog kraftigt, at det foreliggende forslag er et egnet og især et tilstrækkeligt instrument til at kompensere for naturlige, strukturelle eller regionalt betingede ulemper.

4.9.3.1. ØSU mener, at Kommissionen bør iværksætte yderligere foranstaltninger, især på strukturområdet.

4.9.4. Oprettelsen af kvægdatabanker i medlemsstaterne vil betyde mere arbejde, hvis faktiske nyttevirkning ikke er tilstrækkelig klar. De dermed forbundne omkostninger må kunne retfærdiggøres, f.eks. med, at oksekød således rent faktisk kan spores. Producenterne må dog ikke pålægges ekstraomkostninger i den forbindelse.

4.9.5. Desuden får man efter ØSU's mening det indtryk, at de supplerende betalinger (national pulje) kan sikre kompensation til en bestemt producentkategori inden for alle områder af animalsk produktion, hvis blot der vælges den rigtige metode til ydelse af præmier (dvs. via kombinationen af præmier pr. dyr og/eller arealpræmie).

4.9.5.1. ØSU betvivler imidlertid, at de dertil nødvendige midler er til rådighed.

4.9.6. De præmier, der skal tjene som indkomstkompensation, gælder kun for kvier på visse betingelser. Da en generel nedsættelse af oksekødspriserne ligeledes vil påvirke disse kategorier, bør kvier og kalve også kunne være præmieberettigede.

4.10. *Artikel 21* (Udelukkelse fra EU-præmier i tilfælde af anvendelse af visse forbudte stoffer)

4.10.1. ØSU godkender ubetinget forslaget om at opretholde forbudet mod anvendelse af stoffer med hormonal virkning samt sanktionen i tilfælde af overtrædelse af direktiv 96/23/EF.

4.11. *Artikel 22* (Tilpasning af præmiebetalingerne)

4.11.1. Kommissionens forslag om at ændre præmierne efter proceduren i artikel 43 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på baggrund af udviklingen i produktion, produktivitet og markedsforhold kræver en ordentlig begrundelse. Denne mulighed vil under alle omstændigheder være en yderligere kilde til usikkerhed for kvægproducenterne.

4.12. *Yderligere kommentarer*

4.12.1. Kommissionens kampagne for at fremme afsætningen af kvalitetsoksekød har i alt væsentlig været en succes, og der bør tages hensyn til den i forbindelse med de opstillede mål i artikel 2. Den har især under BSE-krisen ydet et stort bidrag til sikring af afsætningen, og desuden er den tilladt under WTO-reglerne.

4.12.1.1. Fremover bør der afsættes flere EU-midler til dette formål. ØSU forventer endvidere, at Rådet snarest træffer en positiv afgørelse om de for tiden blokerede midler, og den anmoder Kommissionen om en redegørelse for den videre fremgangsmåde.

Bruxelles, den 9. september 1998.

Tom JENKINS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg